

Endelig er det i § 8 bestemt, at *Statens* samlede *Udgifter* til Refusion i Henhold til denne Lov ikke maa overstige 10 Mill. Kr., og at Kommunernes Refusionskrav derfor vil være at nedsætte forholdsmæssigt, saafremt dette kræves for at holde Udgifterne indenfor den nævnte Grænse.

Loven traadte i Kraft straks og gælder indtil 1. Maj 1933.

Refusionsbeløbets Maksimum blev i Folketinget efter Udvalgsflertallets Forslag nedsat fra 12 til 10 Mill. Kr. Ved 2. Behandling oplyste Krag, at Nedsættelsen var sket under Hensyn til Forventningen om, at Kommunerne i udstrakt Grad vilde sætte Arbejde i Gang i Stedet for at give Understøttelse, og i saa Tilfælde reduceres Statens Refusion fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{2}{5}$.

Med Hensyn til *Udgifterne* ved Lovens Gennemførelse udtalte Socialministeren ved Lovforslagets Forelæggelse i Landstinget, at de ikke kunde beregnes med tilnærmelsesvis Sikkerhed, men at man ved stedfundne Undersøgelser var kommet til det Resultat, at hvis Arbejdsløsheden blev af lignende Omfang som i det forløbne Aar, vilde Udgifterne antagelig naa op til 17 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. (ca. 12 Millioner til forsikrede, ca. 5 $\frac{1}{2}$ Million til ikke-forsikrede). Hertil føjede Ministeren, at da Statens Refusion er begrænset til 10 Mill. Kr., er der ikke nogen absolut Garanti for, at Kommunerne faar den fulde $\frac{2}{3}$'s Refusion.

Ved 1. Behandling i *Folketinget* blev Lovforslaget og det dermed sammenhørende Forslag om forlænget vedtægtsmæssig Hjælp til arbejdsløse anbefalet af Einer Jensen (S.) og af Rager (R. V.); sidstnævnte fandt dog Rammerne afstukket snævrere, end han kunde anse det for ønskeligt. Christmas Møller (K. F.) erkendte, at Lovforslagene paa betydningsfulde Punkter viste Hensyntagen til Oppositionens Synspunkter, en Opfattelse, som ogsaa Krag (V.) gav Udtryk, idet han dog fremsatte Ønske om forskellige Ændringer. En Del af disse er omtalt i det foregaaende. Med Hensyn til enkelte andre — om at betinge Adgangen til Understøttelse af, at vedkommende ikke er i Besiddelse af Midler til foreløbigt Underhold, og at give Adgang til at nægte Understøttelse, naar vedkommende er Medlem af en Husstand, som efter Kommunalbestyrelsens Skøn kan paatage sig hans Underhold — oplyste Krag ved 2. Behandling, at Ministeren havde modsat sig disse Bestemmelers Optagelse i Loven, men havde givet Tilsagn om at lade dem indgaa i et Cirkulære til Kommunalbestyrelserne. — Geert-Jørgensen (Retsforbundet) udtalte, at hans